Ἐκκλησιαστικά Σκάνδαλα τῆς Χούντας ἀνυπολογίστων συνεπειῶν.

- Μέ διατάξεις τοῦ τελευταίου Συντάγματος ὑποδουλώνεται τελείως ὁ θεανθρώπινος Ὀργανισμός τῆς Ἐκκλησίας στό Καθεστώς. Ἀφοῦ παρέχεται εὐχέρεια στό Κράτος νά νομοθετεῖ μόνο του καί γιά Ἐκκλησιαστικά θέματα. Καταργουμένων ἔτσι οὐσιαστικά τῶν Ἱερῶν Κανόνων πού πρέπει μόνον αὐτοί νά διέπουν κάθε Ὀρθόδοξον Ἐκκλησία. Καί παραβιάζεται ἔτσι ἀπαραδέκτως ἡ ἀπαραίτητος ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας. Συγχρόνως γίνεται ἄθλιο παράδειγμα γιά μίμηση ~~[illegible]~~ σέ βάρος ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.
- Συνέπεια τούτου, ἡ ἔκδοση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας κατά Φεβρουάριον ἐ.ἔ. ἀπό τό Ὑπουργικό Συμβούλιο καί ἡ παράδοσή του, μέ πανηγυρισμό μάλιστα, στόν Ἀρχιεπίσκοπο, παρουσία τῆς Ἱεραρχίας καί τοῦ λοιποῦ κλήρου καί Λαοῦ, γιά ἐφαρμογή του. Πού σ' αὐτόν μόνον εἰρωνικά μπορεῖ νά ἰσχυρισθῆ κανείς ὅτι περιέχουν περιθώρια ἐλευθερίας στήν Ἐκκλησία, σύμφωνα μόνο στά μεγαλόστομα λόγια τοῦ κατενθουσιασμένου γι' αὐτό Ἀρχιεπισκόπου. Ἐδῶ ἔχομε σύμπτωση στήν περίεργη θεωρία πού παλαιά ὑποστήριζε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος καί ὡς Καθηγητής, ὅτι Ἐκκλησία καί Πολιτεία στήν Ἑλλάδα εἶναι δύο ὄψεις τοῦ αὐτοῦ νομίσματος καί ἑπομένως ὅτι δικαιοῦται τό Κράτος ὡς ἐκπρόσωπο τοῦ λαοῦ-πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας νά νομοθετεῖ καί διά τά Ἐκκλησιαστικά (;) καί στή διακήρυξη τοῦ Πρωθυπουργοῦ πώς στόν Ἑλληνικό Λαό φοροῦνται δύο χιτῶνες: Πολιτεία καί Ἐκκλησία. (Μέ κατασκευαστές τους ποίους ;).
- Καί προηγουμένη συνέπεια: Ἡ μέ νόμους καί συντακτικές πράξεις τῆς Ἐπαναστάσεως: Παύση τοῦ Κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀειμνήστου ἤδη Χρυσοστόμου τοῦ Β'. Διάλυση τῆς Κανονικῆς Ἱερᾶς Συνόδου πού ἀσκοῦσε τά καθήκοντά της μέ ἀπαρτισμό της κατά Πρεσβεία Ἀρχιερωσύνης. Διορισμός ἔκτακτης Συνόδου ἀπό 8 Ἀρχιερεῖς, τῆς ἀρεσκείας τῆς Χούντας, γιά ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ πρωθιερέως τῶν Ἀνακτόρων Ἱερωνύμου) πού ὀνομάσθηκε "Ἀριστίνδην" καί γιά διοίκηση σέ συνέχεια τῆς Ἐκκλησίας, μέ οὐσιαστική κατάργηση τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας. (Καί αὐτά ὀλίγες ἡμέρες ἀμέσως μετά τήν ἐγκατάσταση τοῦ νέου Καθεστῶτος στή Χώρα). Ἀπόπειρες ἐκβιασμοῦ σέ πολλούς Ἀρχιερεῖς νά παραιτηθοῦν ὡς μή ἀρεστοί στήν Κυβέρνηση (μέ τήν τάχα ἄγνοια τούτου ἀπό τήν Ἀριστίνδην Σύνοδο). Μέ ἀποτέλεσμα δύο ἐπιφανεῖς Ἱεράρχες, ὁ Θεσσαλονίκης καί ὁ πρώην Ἀθηνῶν καί Πρόεδρος Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος νά κηρυχθοῦν ἔκπτωτοι τοῦ θρόνου των, ἐπειδή δέν ὑπέκυψαν στόν ἐκβιασμό, μέ πρωτοφανεῖς διαδικασία καί κατηγορία, ὡς ἀπολέσαντες τάχα τήν "ἔξωθεν καλήν περί αὐτῶν μαρτυρίαν", ἄλλοι νά παραιτηθοῦν διά λόγους "ὑγείας" ἀφοῦ ὑπέκυψαν στήν τρομοκράτηση πού τούς ἔγινε. Καί ἄλλοι νά παυθοῦν μέ περίεργες ὑπολογιστικές διατάξεις περί μακροῦ χρόνου ἐκκλησιαστικῆς τους ὑπηρεσίας. Καί ὅλα αὐτά γιά νά κατορθωθῆ ἡ ἀλλοίωση στή σύνθεση τῆς Ἱεραρχίας, ὥστε νά ἐξασφαλισθῆ ἡ ὑποτακτική συμπεριφορά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας στό καθεστώς. +

+ Ἀκόμη νομοθετήθηκε ἡ μετακίνηση σέ Μονή τῶν τιμωρηθέντων μέ [illegible] Ἱεραρχῶν γιά νά [illegible] οἱ [illegible] [illegible] ὑπέρ αὐτῶν, [illegible] ἀντίκειται στά [illegible] μέτρα.

- Ἀποτολμήθηκε ἡ ἀλλοίωση τοῦ συστήματος τῆς παροχῆς δικαιοσύνης στά Ἐκκλησιαστικά Πρόσωπα σέ βαθμό ἀπαράδεκτο ἀπ' ὅσα γίνονται ἀνεκτά καί στήν Πολιτική Δικαιοσύνη καί στά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα. Ἔκτακτα ἀνακριτικά καί Δικαστικά Συμβούλια ἐκδικάζουν τίς ὑποθέσεις καί οἱ κατηγορούμενοι ὄχι μόνον στεροῦνται πολλῶν δυνατοτήτων ν' ἀμυνθοῦν στίς κατηγορίες πού τούς βαρύνουν, ἀλλά στεροῦνται ἀκόμη καί τοῦ ἀναφαιρέτου κατά τούς Ἱ. Κανόνες δικαιώματος αὐτῶν νά προσφύγουν σέ ἀνώτερη κρίση, ἀναθεώρηση - ἔκκλητο. Κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες πολλοί Κληρικοί ἔχασαν τίς θέσεις τους, τούς ὑπεβλήθηκε πολυετής

ἀργία, ἢ καὶ καθαιρέθηκαν ἀκόμη ἀπό τήν Χάρη τῆς Ἱερωσύνης τους. Καὶ ἐπομένως παιδί ἐξέρει πόσοι δίκαιοι μαζί μέ πιθανούς ἔνοχους ;

Σήγχρονα ἔχει ἁπλωθῆ σ' ὁλόκληρο τόν ἱερό Κλῆρο κῦμα φοβίας πρωτοφανές σ' ἔκταση καὶ βάθος. Καὶ κάθε ἄλλο βέβαια παρά εὐπρεπής τάσις ἀρκετῶν ν' ἀνακτοῦν μεθόδους προσαρμογῆς τους τέτοιας πού νά εἶναι ἀρεστή στούς Κυβερνητικούς καὶ Ἐπαναστατικούς Κρατοῦντες.

- Ἡ Ἐπανάσταση παρουσιάζεται πιά σάν μιά ἀπό τίς Πολιτειακές Μονάδες. Παράλληλα καὶ ὅμοια μέ τήν Στρατιωτικήν ὀργάνωση : Ἀρχηγός Στρατοῦ - Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐπιτελεῖα - Ἱ. Σύνοδος, Ἐπαναστ. Συνελεύσεις.
Στρατ. Μονάδες - Μητροπόλεις, Ἐνορίες .

- Ἡ σημερινή ἐκκλησιαστική Κατάστασις μπορεῖ νά παρομοιωθῆ, ἢ μέ τήν κατάσταση πού ἀκολούθησε τήν πραξικοπηματική ἀνατροπή τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἑλλάδα ἐπί Βαυαρῶν, ἢ μέ τίς χειρότερες μορφές καὶ φάσεις τοῦ περάσματος πολιτειοκρατικοῦ συστήματος στό Βυζάντιο. Τελευταῖα ἐκδηλοποιήθηκε ἐντελῶς ὁ Πατριαρχικός Συνοδικός τόμος τοῦ 1850 πού τακτοποιοῦσε κανονικά τό πραξικόπημα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπανέφερε τήν τάξη πού τόσο εἶχε τότε παραβιασθῆ. Ἐπομένως οἱ κίνδυνοι προφανεῖς.

- Εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ παρήγοροι ἐξαιρέσεις : Ἔντονοι διαμαρτυρίες τῶν Μητροπολιτῶν Κορινθίας, Παντελεήμονος καὶ Πειραιῶς Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων πού εἴδατε δέν ἔχουν ἐκδηλωθῆ καὶ πολλῶν ἄλλων τοῦ Κλήρου τῶν ἄλλων βαθμῶν, ὡς τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Γ. Πυρουνάκη , ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποβάλλει Διαμαρτυρίαν ἔντονη ἀπό τόν Αὔγουστο 1968 ἐπισημαίνοντας τούς κινδύνους καὶ προβλέποντας τά ἐπερχόμενα δεινά .

Διαμαρτυρία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κατά τά κατωθανή νομοθετήματα.

Ἄρνηση ἐκλεγέντων Μητροπολιτῶν νά δεχθοῦν τήν ἐκλογήν τους, ὡς ἀντικανονική, π.χ. τοῦ Ἐπισκόπου Δημητρίου Τρακατέλη, πού ἀρνήθηκε τήν Ἀττική.

Μάϊος 1969